

ми кажеш, кой си ти, и какво докрито си нашёлъ въ мене, а той рече: таа работа трѣбва да се раскаже по сичкия свѣтъ, и ѡсвѣнь що прави чѣдо Богоматерь, истинная Богородица. Азъ самъ вѣлъ измаменъ съ неправъ вѣра несторіева. И когато да чѣхъ че рече нѣкой Богородица, много се лютехъ, и мислехъ да е това голѣмъ грѣхъ и беззаконіе, да наричатъ жена Богородица. Дойде време, да идемъ въ градъ Іерусалимъ, и имаше въ кораблятъ (геміата) единъ божій человекъ, и мѣ позна защо самъ несторіанинъ, и мѣ оучеше, да ѡставимъ таа чѣлна вѣра, а азъ много мѣ се протѣвехъ: мене ми се чинеше да ми е вѣрата права: и така много правехме рвеніе (споръ, инатъ), и геміаджіи те не можѣха да ми тхрпѣтъ, и два три пѣти ни раздѣловаха, да сѣдѣме по башка, и като, плѣвахме по морѣ то, и двѣмата паднахме въ морѣ то, и видѣхъ една благородна жена, фанѣ го за рѣка, и мѣ рече: ти си мой прѣатель, и си се борилъ за мене, азъ не те ѡставамъ, да се оудѣвиши, ще да те водимъ да се поклѣниши на грѣбъ сына моего, и слѣдъ три години ще да прѣйдешъ въ нескѣпша жилища. Това като хоратѣваше, и видѣсе на край, а мене ми рече: иди ѡкаанне оу вѣчна мѣка при твоѣ дѣскалъ несторіа, и така ме покрѣ морѣ то, и ми земаха окаанна та моѣ дѣша тѣмни дѣволи, и а ѡ несоха въ мѣката, тамъ видѣхъ много се мѣчеха и кланѣха несторіа, защо онъ съ негова не права надка оучилъ ги та влѣзнали тамъ, и азъ ѡстанахъ тамъ до тѣа часъ: а ти, когато си фанѣлъ да се молиши за мене. Дойде свѣщъ (халисъ) таа жена, и ми рече: излези ѡ тѣка, защо се моли за тебе рабъ мой Парвеній, и рѣчи мѣ, ѡ сегѣ да се не моли за мои те дѣшманѣ (врази), а ти да казѣвашъ, защо несторіанѣ те се мѣчатъ: и оу тѣа часъ ми се